

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1367/2015
08.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Браниславе Апостоловић и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници тужиоца Х.Г. из П., чији је пуномоћник М.А., адвокат из П., против тужених С.Ч.1, Р.Ч. и С.Ч.2, сви из П., чији је заједнички пуномоћник Ђ.Б., адвокат из П., ради утврђења права својине на непокретности, одлучујући о ревизији туженог С.Ч.1, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1569/14 од 03.03.2015. године, у седници одржаној 08.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог С.Ч.1 изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1569/14 од 03.03.2015. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог С.Ч.1 изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1569/14 од 03.03.2015. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1569/14 од 03.03.2015. године одбијена је као неоснована жалба туженог С.Ч.1 из П. и потврђена пресуда Основног суда у Прибоју П 695/2012 од 25.03.2014. године, у ставу првом и трећем изреке. Том првостепеном пресудом, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца у односу на туженог С.Ч.1 из П., па је утврђено да је тужилац стекао право својине на непокретности у мерама и границама ближе описаним и означеним у том ставу изреке, што је тужени дужан да призна и тужиоцу накнади трошкове спора од 91.300,00 динара (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени С.Ч.1 је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом члана 404. ЗПП, због заштите равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради

уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. Наиме, не постоји потреба разматрања правног питања од општег интереса, нити потреба за уједначавањем судске праксе, а ревидент уз ревизију није приложио правноснажне судске одлуке у којима је у истој или сличној чињенично правној ситуацији различито одлучено, што би оправдало потребу за уједначењем судске праксе.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби ради утврђења права својине поднетој 23.11.2012. године, означена је вредност предмета спора износом од 50.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретности, у коме означена вредност предмета спора у тужби од 50.000,00 динара, не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**